

на Общността, и член 10 от Регламент (ЕИО) № 574/72 на Съвета от 21 март 1972 година относно определяне на реда за прилагане на Регламент № 1408/71, изменени и актуализирани с Регламент (ЕО) № 118/97 на Съвета от 2 декември 1996 година, изменени с Регламент (ЕО) № 647/2005 на Европейския парламент и на Съвета от 13 април 2005 година, трябва да се тълкуват в смисъл, че независимо от условия за осигуряване, трудова или самостоятелна трудова заетост право на обезщетения, дължими съгласно законодателството на държавата членка, в която пребивава родител с децата, в полза на които се предоставят тези обезщетения, не може да се спира частично в случай като разглеждания по главното производство, при който бившият съпруг — другият родител на въпросните деца — по принцип би имал право на семейни обезщетения съгласно законодателството на държавата, в която работи, по силата на националното законодателство на тази държава или съгласно член 73 от посочения Регламент № 1408/71, но в действителност не получава тези обезщетения, тъй като не е подал заявление за тях.

(¹) ОВ С 90, 18.4.2009 г.

Решение на Съда (голям състав) от 12 октомври 2010 г. (преюдициално запитване от Arbeitsgericht Hamburg — Германия) — Gisela Rosenblatt/Oellerking Gebäudereinigungsges.mBH

(Дело С-45/09) (¹)

(Директива 2000/78/ЕО — Забрана на дискриминацията, основана на възраст — Прекратяване на трудовия договор поради навършване на пенсионна възраст)

(2010/С 346/14)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Arbeitsgericht Hamburg

Страни в главното производство

Ищец: Gisela Rosenblatt

Ответник: Oellerking Gebäudereinigungsges.mBH

Предмет

Преюдициално запитване — Arbeitsgericht Hamburg — Тълкуване на член 1 и член 2, параграф 1 от Директива 2000/78/ЕО на Съвета от 27 ноември 2000 година за създаване на основна рамка за равно третиране в областта на заетостта и професиите (ОВ L 303, стр. 16; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 6, стр. 7) — Забрана на дискриминацията, основана на възраст — Обявена за общозадължителна разпоредба на колективен трудов договор, която предвижда автоматично прекратяване на трудовия договор при навършването на 65-годишна възраст от работника или служителя, независимо от икономическото, социалното и демографското положение и от действителното положение на пазара на труда

Диспозитив

1. Член 6, параграф 1 от Директива 2000/78 на Съвета от 27 ноември 2000 година за създаване на основна рамка за равно третиране в областта на заетостта и професиите трябва да се тълкува в смисъл, че допуска национална разпоредба като член 10, точка 5 от Общия закон за равното третиране (Allgemeines Gleichbehandlungsgesetz), с която се разрешават клаузите за автоматично прекратяване на трудовите договори поради навършването на пенсионна възраст от работника, доколкото, от една страна, посочената разпоредба е обективно и обосновано оправдана от законосъобразна цел, свързана с политиката по заетостта и пазара на труда, и от друга страна, средствата за постигането на тази цел са подходящи и необходими. Съдебният контрол върху конкретното прилагане на тази разрешителна норма с колективните трудови договори не е изключен, а трябва и самото прилагане да е подходящо и необходимо за постигането на такава законосъобразна цел съгласно изискванията на член 6, параграф 1 от директивата.

2. Член 6, параграф 1 от Директива 2000/78 трябва да се тълкува в смисъл, че допуска мярка като клаузата за автоматично прекратяване на трудовите договори на работниците, които са навършили пенсионната възраст, определена на 65 години, предвидена в член 19, точка 8 от общозадължителния рамков колективен трудов договор за работниците от сектора на индустриалното почистване (Allgemeingültiger Rahmentarifvertrag für die gewerblichen Beschäftigten in der Gebäudereinigung).

3. Членове 1 и 2 от Директива 2000/78 трябва да се тълкуват в смисъл, че допускат държавата членка да обяви за общозадължителен колективен трудов договор като разглеждания в главното производство, стига той да не лишава работниците, за които се прилага, от предоставената им с тези разпоредби защита срещу дискриминацията на основание възраст.

(¹) ОВ С 102, 1.5.2009 г.

Решение на Съда (трети състав) от 28 октомври 2010 г. — Европейска комисия/Република Полша

(Дело С-49/09) (¹)

(Неизпълнение на задължения от държава членка — Данък върху добавената стойност — Директива 2006/112/ЕО — Последващо присъединяване на държави членки — Преходни разпоредби — Прилагане във времето — Прилагане на намалена ставка — Бебешко облекло, аксесоари за него и детски обувки)

(2010/С 346/15)

Език на производството: полски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: D. Triantafyllou и K. Herrmann)

Отговорник: Република Полша (представители: M. Szpunar, M. Dowgiewiewicz, M. Jarosz и A. Rutkowska)

Предмет

Неизпълнение на задължения от държава членка — Нарушение на член 98 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност (ОВ L 347, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 3, стр. 7) във връзка с приложение III към нея — Прилагане на намалена ставка на ДДС за бебешко облекло, аксесоари за него и детски обувки

Диспозитив

1. Като прилага намалена ставка от 7 % на данъка върху добавената стойност за доставката, вноса и вътреобщностното придобиване на бебешко облекло, аксесоари за него и детски обувки, Република Полша не изпълнява задълженията си по член 98 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност във връзка с приложение III към тази директива.
2. Осъжда Република Полша да заплати съдебните разходи.

(¹) ОВ С 102, 1.5.2009 г.

Решение на Съда (първи състав) от 14 октомври 2010 г. (преюдициално запитване от Oberverwaltungsgericht Rheinland-Pfalz, Германия) — Landkreis Bad Dürkheim/Aufsichts- und Dienstleistungsdirektion

(Дело С-61/09) (¹)

(Обща селскостопанска политика — Интегрирана система за администриране и контрол на някои схеми за подпомагане — Регламент (ЕО) № 1782/2003 — Схема на единно плащане — Общи правила за схемите за директно подпомагане — Понятие за „хектар, даващ право на помощ“ — Неселскостопанска дейност — Условия за принадлежност на селскостопанска площ към дадено стопанство)

(2010/С 346/16)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Oberverwaltungsgericht Rheinland-Pfalz

Страни в главното производство

Ищец: Landkreis Bad Dürkheim

Отговорник: Aufsichts- und Dienstleistungsdirektion

Предмет

Преюдициално запитване — Oberverwaltungsgericht Rheinland-Pfalz — Тълкуване на член 44, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 1782/2003 на Съвета от 29 септември 2003 година относно установяване на общи правила за схеми за директно подпомагане

в рамките на Общата селскостопанска политика и за установяване на някои схеми за подпомагане на земеделски производители и за изменение на Регламенти (ЕИО) № 2019/93, (ЕО) № 1452/2001, (ЕО) № 1453/2001, (ЕО) № 1454/2001, (ЕО) 1868/94, (ЕО) № 1251/1999, (ЕО) № 1254/1999, (ЕО) № 1673/2000, (ЕИО) № 2358/71 и (ЕО) № 2529/2001 (ОВ L 270, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 49, стр. 117) — Тълкуване на понятията „селскостопанска площ“ и „неселскостопанска дейност“ във връзка с положение, при което целта за опазване на околната среда се ползва с приоритет пред целта за селскостопанско производство — Условия за принадлежност на селскостопанска площ към дадено стопанство

Диспозитив

1. Член 44, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 1782/2003 на Съвета от 29 септември 2003 година относно установяване на общи правила за схеми за директно подпомагане в рамките на общата селскостопанска политика и за установяване на някои схеми за подпомагане на земеделски производители и за изменение на Регламенти (ЕИО) № 2019/93, (ЕО) № 1452/2001, (ЕО) № 1453/2001, (ЕО) № 1454/2001, (ЕО) № 1868/94, (ЕО) № 1251/1999, (ЕО) № 1254/1999, (ЕО) № 1673/2000, (ЕИО) № 2358/71 и (ЕО) № 2529/2001, изменен с Регламент (ЕО) № 2013/2006 на Съвета от 19 декември 2006 година, следва да се тълкува в смисъл, че той допуска правото на помещици да се предоставя за площ, която, макар и да се използва същевременно и за селскостопански цели, служи главно за управление на ландшафта и за опазване на природата. Освен това обстоятелството, че земеделският производител следва да изпълнява указанията на компетентната администрация в областта на опазването на околната среда, не променя селскостопанския характер на определена дейност, когато тя е съобразена с изведеното в член 2, буква в) от посочения регламент определение.
2. Член 44, параграф 2 от Регламент № 1782/2003, изменен с Регламент № 2013/2006, трябва да се тълкува в смисъл, че:

— за да се приеме дадена селскостопанска площ за част от стопанството на земеделския производител, не е необходимо той да се разпорежда с нея по силата на договор за аренда или на друг подобен възмезден наемтен договор;

— той допуска да се приеме за част от стопанство площта, предоставена на земеделския производител безвъзмездно, само срещу поемането от негова страна на дължимите към професионалното сдружение вноски, с цел тя да бъде използвана по определен начин за ограничен период, при спазването на целите за опазване на природата, при условие че земеделският производител е в състояние да използва тази площ с достатъчна самостоятелност за своите селскостопански дейности за период, не по-малък от десет месеца;